

HOZZÁSZÓLÁS

Pálfi Ferenc¹

Köszönöm a szót, amelyet azért kértem, mert a konferencia témája, A FOGADÓ² NEMZETI TÁMOGATÁS RENDSZERÉNEK KIALAKÍTÁSA fölöttébb érdekes, úgy is, mint a civil és a katonai szféra együttműködésének egyik markáns megnyilvánulása. Érdekes előadásokat hallottunk, némelyikhez szeretnék rövid észrevételt, megjegyzést fűzni.

A tábornok úr előadásában a „**főbb feladatok meghatározása**” jegyében olvashattuk a „**munkacsoportok megalakulása**” megnevezésű feladatot. E témához tartozóan, de előtte kellene feltüntetni azt, hogy a „**feladatok pontosítása.**” **Mire gondolok?** Arra, hogy a tárcákra háruló feladatot általában körülírják a jogszabályok, de az nem mindig „**váltható aprópénzre**”. Például azért nem, mert a „**körülírás**” elvileg helyénvaló ugyan, de amikor először megfogalmazták, akkor még más társadalmi-gazdasági viszonyok, illetékességek, hatáskörök, stb. között képzeltek el, sőt várhatták el a végrehajtását. Előfordulhat, hogy az ma már nem, vagy nem úgy valósulhat meg, a legjobb szándékot, hozzáértést feltételezve sem.

Ezért tartom időszerűnek azt, hogy pontosabban és konkrétan nevezzék nevükön azokat a feladatokat, amelyeknek a végrehajtását a közreműködő állam- és közigazgatási szervektől, gazdasági társaságoktól és civil szervezetektől igénylik. Érdemes lenne a szokványos, magától értetődőnek tekinthető feladatokon túl, egy kicsit „**tágabb merítésből**” kiválasztani azt, hogy még milyen, a mai körülmények között meghatározható feladatok adódhatnak, majd a munkacsoportok már ezen ismeretek birtokában alakulnának meg.

Nyilván a fogadó nemzeti támogatás értelmezése elsősorban az itt szóba hozott gazdasági jellegű, és/vagy az infrastruktúra, esetleg az egészségügy szolgáltatását igénylő feladatok mentén történik. Igen ám, de ha

¹ Pálfi Ferenc, Oktatási Minisztérium, főosztályvezető helyettes.

² És nem befogadó, vélem. Ezt másutt is kifejtettem már, legfeljebb minek !

a tevékenység hasznát is próbáljuk nézni, tágabb értelemben, akkor az „üzleti érdekelttség felkeltése”, mint módszer, nem nélkülözhető! A fogadó nemzeti támogatás igényelte szolgáltatások piacról kielégítése révén, adott esetben, megvalósulhat egyfajta „kishatósugarú” gazdaságélénkítés is. Szerintem ez a filozófia nem haszontalan, sőt „továbbmegyek” annak jegyében.

Arra gondolok, hogy az itt fogadott idegen nemzetiségű katonák előbb-utóbb leszernélnek, gyerekeik lesznek és a többi, tehát egyáltalán nem mindegy, hogy milyen benyomásokkal mennek el tőlünk. Ha hosszabb időt töltenek itt, nem zárnám ki azt, hogy kulturális programot is szervezzen a fogadó fél, amely iránt törekszik keresletet támasztani. Megfizeteti és megfizeti azt, hogy a kulturális, a sport- és a rekreációs tevékenységhez szükséges létesítményeket valakiktől igénybe veszik. A felsoroltakat, sőt a képzési kapacitást is (annak létrehozását követően), javaslom a lehetséges területek között számba venni.

Szó esett a pénzügyi tervezés dolgáról. Tábornok úr nagyon helyesen utalt arra, hogy az előirányzatot a **Pénzügyminisztérium** tervezze a költségvetés külön sorában. De itt sokan tapasztaljuk, hogy ez legfeljebb szükséges, de nem elégséges feltétel, a tárcákhoz „lebomlása” nem ilyen egyszerű. Azt gondolom, helyénvaló lenne a minisztériumok védelmi igazgatás igényei szerinti feladatát is úgy konkretizálni, hogy ne a mindenkor, regnáló hatalom egyes prominensei részéről néha megnyilvánuló felszínes megítélés, vagy éppen előítélet szerint értelmeződjenek azok a tárcáknál. Ezért van aggályom a vázolt megoldás jó működőképességét illetően, de ha nincs igazam, akkor kérem, cáfoljanak meg.

A másik témát a *Takács főosztályvezető úr* előadása ihlette, hogy úgy mondjam. (Neki mindenekelőtt gratulálok a hivatkozott kormányrendelet előkészítésének gyakorlatához, tudniillik szakmai egyeztetés előzte meg az államigazgatásit, ezért utóbbi során „behunytt szemmel eresztettük tovább” a jogszabály tervezetét).

A Fogadó Nemzeti Támogatás megvalósulásának mikéntjét illetően azt gondolom, hogy a tárcáknak a lehetséges feladataik pontosítása mellett meg kell határozniuk azok megoldása módját is. Ha ez megvan, akkor a „gyakorlati megvalósíthatóság szervezetét” a lehető legegyszerűbbé kell tenni. Szerintem egy (fő)szervező legyen. Az majd mindegy, hogy **Elektronikai Rt.** a neve, vagy más, de a HM felügyelete egy szervező cég, intézmény tevékenysége által valósuljon meg. Aki képes a lehetséges szolgáltatások körét kielégíteni, vagy inkább kielégíttetni. A közbeszerzés nehézségeit törvényes és etikus módon egyszerűsítendő, előminősítend

vállalkozók³ adatbázisának birtokában kialakítja azt a kapcsolatrendszert, amelyre támaszkodva, adott esetben „*működésbe hozza*” a fogadó nemzeti támogatást megvalósító szolgáltatásokat. A folyamat a helyi védelmi bizottságok –megyei, városi szintre gondolok elsősorban– intenzív közreműködésével zajlana, akár úgy, hogy a helyi szakmai kamarák, testületek adatszolgáltatása szerinti, más, civil igény kielégítésére kötött szerződések legkedvezőbb árainak ismeretében segítenék megszabni a legmagasabb árat.

Talán érdemes lenne a rövidebb és a hosszabb időtávon azonosítható szolgáltatások és azok igénybevételének gyakorisága szerint kategorizálni a lehetséges szolgáltatók körét. Rövidebb távon, talán, a honvédségi infrastruktúrára lehetne-kellene elsősorban támaszkodni, viszont hosszabb távon értelmét látom annak, hogy nagyobb, nem katonai kör működjék közre a fogadó nemzeti támogatás értelmesebb, nem „túllihegett”, de nem is ellazsált, összecsapott megvalósulásában.

Köszönöm a figyelmüket.

³ Ügyelni kell arra, hogy ne válják zártkörű klubbá.